

2007. november 29., csütörtök

47. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket arra, hogy mérsékeljék a munkavállalókat korai nyugdíjazásra kényszerítő politikáikat, továbbá vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek az idős munkavállalók részidős foglalkoztatás, megosztott munkakör és az aktív idősödést támogató, ehhez hasonló rendszerek útján történő rugalmas nyugdíjazását támogatják, és amelyek javíthatják az idős munkavállalók munkaerő-piaci integrációját;

48. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy annak érdekében, hogy a rugalmas biztonság nagyobb mértékű teljes foglalkoztatáshoz vezessen, támogató makrogazdasági környezet szükséges, és a rugalmas biztonság stratégiájának magában kell foglalnia a makrogazdasági politikák fokozottabb koordinálását és az intelligens növekedést támogató állami kiadásokat, a lisszaboni stratégia céljai felé orientálva a kiadásokat;

49. emlékezteti a Bizottságot annak szükségességére, hogy a Parlament számára elegendő időt, mindenestre legalább öt hónapot biztosítson arra, hogy az betölthesse konzultációs szerepkörét;

50. úgy ítéli meg, hogy a rugalmas biztonság közös elveit közös ügynek kell tekinteni, és ezeket a közösségi intézményeknek és a tagállamoknak a lisszaboni stratégia keretében kell végrehajtaniuk; felhív a foglalkoztatási iránymutatások felülvizsgálatára a rugalmas biztonság figyelembe vételének lehetővé tétele érdekében; felhív továbbá a szociális párbeszéd minőségét és hatékonyságát elemző külön fejezet szükségességére az éves közös foglalkoztatási jelentésben; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy eredményesebben vonják be a Parlamentet és a nemzeti parlamenteket, valamint a szociális partnereket, a nemzeti szokásokkal és gyakorlattal összhangban a nyílt koordinációs módszer végrehajtásába és felügyeletébe, ideértve az európai foglalkoztatási stratégiát és a foglalkoztatási iránymutatásokat is, az említett politikák hatékonyságának optimalizálása érdekében; rámutat, hogy a foglalkoztatási iránymutatásokban megfogalmazott intézkedések, többek között a rugalmas biztonság, jogosult az ESZA támogatására, különösen ami a képzést és az aktív munkaerő-piaci intézkedéseket illeti; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az ESZA által támogatott programok járuljanak hozzá az európai foglalkoztatási stratégia és a rugalmas biztonsági stratégiák megvalósításához;

51. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy állapítson meg a reformra vonatkozó ambiciózus menetrendet uniós és nemzeti szinten egyaránt; emellett felhívja a két intézményt, hogy a Parlamenttel együtt alakítsa ki a szociális Európa jövőképét; hangsúlyozza, ilyen módon, hogy a növekedés fokozása, valamint a foglalkoztatás növelése és a munka minőségének javítása érdekében biztosítani kell az európai hagyományokban szilárdan gyökerező szociális jogokat és védelmet; hangsúlyozza, hogy az európai szociális modell a magasabb szintű foglalkoztatást célzó ambiciózus nemzeti reformokkal együtt ilyen módon valóban hozzáadott értéket kínál a munkavállalók és a polgárok számára, felhasználva a rendelkezésére álló valamennyi eszközt; úgy véli, hogy csak egy olyan belső piac nyerheti el a polgárok támogatását, amely megteremti az egyensúlyt a gazdasági szabadság és a szociális jogok között;

52. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Szociális Védelmi Bizottságnak, az Európai Foglalkoztatási Bizottságnak, valamint a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0575

Az EU új idegenforgalmi politikája

Az Európai Parlament 2007. november 29-i állásfoglalása az EU új idegenforgalmi politikájáról: a partnerség erősítése az európai idegenforgalom területén (2006/2129(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Az EU új idegenforgalmi politikája: a partnerség erősítése az európai idegenforgalom területén” című közleményére (COM(2006)0134),
- tekintettel a Bizottság „A fenntartható és versenyképes európai idegenforgalom menetrendje” című közleményére (COM(2007)0621),

2007. november 29., csütörtök

- tekintettel a fenntartható európai idegenforgalom új távlatairól és új kihívásairól szóló, 2005. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0399/2007),
- A. mivel az EK-Szerződés az idegenforgalmat egy ízben olyan tevékenységként említi, amely intézkedések tárgya lehet (az EK-Szerződés 3. cikke), de ugyanakkor az idegenforgalom nem tartozik az EU hatáskörébe, és nem alkot uniós politikát;
- B. mivel a Közösségnek ugyanakkor van hatásköre arra, hogy intézkedéseket hozzon a belső piac hatékony működésének biztosítása érdekében, ami magában foglalja az idegenforgalmi szolgáltatásokat is (az EK-Szerződés 95. cikke), hiszen a fogyasztóvédelem szempontjából történő megközelítés ebben az összefüggésben különösen indokolt;
- C. mivel az idegenforgalmi ágazat számos uniós politika találkozási pontja, melyek jelentősen befolyásolják az ágazat hatékonyságát és azt a képességét, hogy hozzájáruljon a növekedéshez, a foglalkoztatáshoz, valamint a társadalmi és területi kohézióhoz;
- D. mivel annak ellenére, hogy a Parlament a fent említett állásfoglalásában megállapította a fenntartható európai idegenforgalmi politika irányadó elveit, e politika egyes szempontjait hangsúlyozni kell, hogy lehetővé váljon azok gyorsabb megvalósítása;
- E. mivel az idegenforgalom fenntarthatóságával foglalkozó csoport 2007. februárjában jelentést tett közzé, amely iránymutatásokat állapított meg, hogy alapként szolgáljanak a Bizottság számára, a fenntartható és versenyképes európai idegenforgalom menetrendje kidolgozásánál;
- F. mivel az idegenforgalom területén eddig nem lehetett egységes, uniós szintű horizontális megközelítést kidolgozni, ami kedvezőtlenül hatott az ágazatra, akadályozta annak fejlesztését és növelte annak veszélyét, hogy Európa elveszti az ágazatban szerzett piaci részesedését;
- G. mivel az idegenforgalom környezeti és társadalmi dimenzióját a fenntarthatóság érdekében nyomatókéosan hangsúlyozni kell;
- H. mivel egyes népszerű európai idegenforgalmi célpontok helyzete romlik, és néha a vonzerőt csökkentő erőszakos cselekmények és zavargások tapasztalhatók;
- I. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés, új, 176b. cikkében az idegenforgalom területén több hatáskörrel ruházza fel az EU-t és különösképpen az Európai Parlamentet;
- J. mivel hangsúlyozni kell a turizmusnak a társadalmi integráció és a leghátrányosabb helyzetű csoportok beilleszkedése előmozdításában játszott kulcsszerepét;

Az idegenforgalom és az EU vízümpolitikája

1. hangsúlyozza, hogy Európa számára fontos az idegenforgalom, beleértve a harmadik országokból eredő idegenforgalmat;
2. különösen hangsúlyozza, hogy kölcsönösen egyszerűsíteni kell a vízümkérelmi eljárásokat, és csökkenteni kell a tagállamokba való belépésre jogosító turista vízumok árait;

⁽¹⁾ HL C 193. E, 2006.8.17., 325. o.

2007. november 29., csütörtök

3. kiemeli annak lehetőségét, hogy az érintett tagállamok a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ alkalmazzák a szomszédos harmadik országokból érkező idegenforgalom elősegítésének új eszközeként;
4. felszólítja a Schengeni Egyezményben részes tagállamokat, hogy hozzanak létre közös konzuli ügyintéző hivatalokat a nem uniós polgárok vízumkérelmének elbírálására, a munkamódszerek és a vízumkiadási feltételek – például a személyes meghallgatások szervezése, az interjúk lefolytatásának módja és a kérelmek elbírálására adott határidők – egységességének biztosítása, valamint a vízumkérelmezőknek nyújtott fogadtatás színvonalának javítása érdekében, mivel mindez jelentős költségtakarékosságot eredményezne a tagállamok számára;
5. hangsúlyozza, hogy a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló ajánlásban⁽²⁾ felül kell vizsgálni a vízumkérelmezőktől kért dokumentumok számát és típusát;
6. határozottan ajánlja, hogy az uniós vízumpolitika alapelveként ösztönözze a többszöri belépésre jogosító vízumok kiadását;
7. hangsúlyozza, hogy az utazásszervezők és szállítványozó társaságok hosszú lejáratú, legalább egy évre szóló vízumot igényelnek, hogy az ügyfelek igényeit kielégítő szolgáltatáshoz szükséges személyzetet alkalmazhassák; kitart amellett, hogy fenn kell tartani, sőt, tovább kell fejleszteni a csoportos vízum intézményét;
8. felszólítja a Schengeni Egyezményben részes tagállamokat, hogy egyszerűsítsék a schengeni vízumkérelmi eljárást azon turisták számára, akik már rendelkeznek vízummal valamely nem schengeni európai tagállamba, vagy már ott is tartózkodnak, a Schengeni Egyezményben nem részes európai tagállamokat pedig arra kéri, hogy tegyék meg ugyanezt a schengeni vízummal már rendelkező turisták esetében;
9. elismeri azonban, hogy a vízumkérelmi eljárások egyszerűsítésének és harmonizációjának, valamint a harmadik országokból érkező turisták számára az EU-ba való belépés általános egyszerűsítésének összeegyeztethetőnek kell lennie az illegális bevándorlás, a terrorizmus és a szervezett bűnözés, különösen a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemhez szükséges biztonsági szabályokkal;

Statisztikák

10. emlékeztet arra, hogy megfelelő, megbízható, homogén és naprakész idegenforgalmi adatok szükségesek ahhoz, hogy az állami és a magánszektorban alapvető stratégiai és üzletvezetési döntések születhesse- nek, továbbá megfelelő uniós szintű támogató intézkedésekre és iránymutatásokra van szükség annak érde- kében, hogy Európa nemzetközi viszonylatban továbbra is az első idegenforgalmi célállomás legyen, és ismét versenyképessé váljon;
11. felszólít az idegenforgalmi statisztikai információk gyűjtéséről szóló, 1995. november 23-i 95/57/EK tanácsi irányelv⁽³⁾ felülvizsgálatára, hogy biztosított legyen a tagállamok által végzett adatgyűjtés jobb har- monizációja az adatkészlet mennyiségi és minőségi vonatkozásai tekintetében egyaránt;
12. üdvözli azt a kezdeményezést, hogy az idegenforgalomra vonatkozó jogi keretet egy, az EU minden pontján egységesen végrehajtandó új rendelet révén korszerűsítsék; rámutat arra, hogy ezt a reformot sür- gösen kell hajtani;
13. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat idegenforgalmi szatellit számláinak (TSA-k) végrehajtására, mivel ezek az eszközök lehetővé teszik, hogy az idegenforgalmat pontosan összehasonlítsák más gazdasági ágazatokkal, és hozzájárulhatnak az idegenforgalmi ágazat valódi méretének és értékének jobb megismeréséhez;

⁽¹⁾ HL L 405., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ A Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2006. július 19-i bizottsági ajánlás (COM(2006)0403).

⁽³⁾ 1 HL L 291., 1995.12.6., 32. o.

2007. november 29., csütörtök

14. hangsúlyozza, hogy jobban tudatosítani kell, mekkora az idegenforgalom jelentősége a gazdaság és a regionális fejlesztés számára; felhívja a tagállamokat az idegenforgalmi szatellit számlák teljes körű alkalmazására, és a statisztikák évente történő aktualizálására annak biztosítása érdekében, hogy időben megfelelő adatok álljanak rendelkezésre az idegenforgalomnak a gazdaság- és foglalkoztatáspolitikába történő teljes és megfelelő bevonásához;

15. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a statisztikai információk és minőségi adatok összegyűjtésének szükségességét, hogy lehetővé tegye az idegenforgalom gazdaságra, környezetre és a népszerű idegenforgalmi célpontok lakosainak életminőségére gyakorolt hatásának értékelését;

16. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé jelentést a különleges természeti és történelmi területek védelmét szolgáló, egyedi várostervezési és építkezési szabályozásokat alkalmazó, különböző működő nemzeti rendszerekről, és – adott esetben – iránymutatások közzétételével ösztönözze a helyes gyakorlatot ezeken a területeken;

17. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki harmonizált eredménytáblát, amely leírja a természeti és történelmi helyszínek állapotát, és különösen a turisták hatását e területekre, azzal a céllal, hogy szabályozza a látogatók számát, és biztosítsa, hogy e területeket megfelelően megőrizzék és átadják a jövő generációi számára;

18. sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék a regionális tervezést, ami segít majd megakadályozni a tömegturizmusra építő vállalkozások felbukkanását, amelyek a természet és a kulturális örökség védelmének szempontjából igen káros hatást fejtenek ki, nem a helyi közösségekből indulnak ki, és azoknak semmilyen szerepet nem adnak;

Az idegenforgalmi szálláshelyek minőségi követelményrendszerének egységesítése Európában

19. megjegyzi, hogy az EU tagállamaiban számos osztályozási rendszer létezik, és úgy véli, hogy a fogyasztó szemszögéből ez csökkenti az ágazat megbízhatóságát és átláthatóságát;

20. tudomásul veszi, hogy a fogyasztók az osztályozási rendszert fontos eszköznek tekintik a szállodák vagy más szálláshelyek kiválasztásában: ezért fontosnak tartja, hogy a fogyasztók könnyen hozzáférjenek az egyes országokban alkalmazott osztályozás értelmezésére vonatkozó pontos információkhoz, és igényeiket gondosan vegyék figyelembe;

21. tanácsosnak és kivitelezhetőnek tartja közös alapok és közös kritériumok kidolgozását a fogyasztók számára annak érdekében, hogy egyértelmű és ellenőrizhető osztályozási kritériumok alapján tudjanak választani, amikor külföldi utazás mellett döntenek;

22. ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy tekintettel az egyes nemzeti és regionális rendszerek kritériumainak nagy számára, a jelenlegi követelmények egyszerűsítésével egyértelműbb és könnyebben elérhető információk állnának a fogyasztók rendelkezésére, valamint biztosított lenne az idegenforgalmi szálláshelyek jobb átláthatósága;

23. felszólítja az európai vendéglátó ágazatot a következőkre:

- folytassa a különböző osztályozási rendszerek fő vonásainak összehasonlítását, és folytassa e rendszerek egymáshoz való közelítését szolgáló erőfeszítéseit a meglévő rendszerek megzavarása nélkül, aminek a fogyasztók és az ágazat látnák kárát;
- folytassa a „csillagokhoz” a különböző tagállamokban társított jelentés megértésének megkönnyítését szolgáló erőfeszítéseit;
- rendszeresen tájékoztassa a közösségi intézményeket az elért haladásról;

24. felhívja a helyi, regionális és nemzeti hatóságokat – amennyiben részt vesznek az osztályozási rendszerekben –, hogy az állami és a magánszektor közötti partnerségek megfelelő keretein belül támogassák az európai vendéglátó ágazat jelenlegi munkáját, amelyet – összehasonlító elemzések segítségével – a meglévő osztályozási rendszerek átláthatósága és közelítése érdekében végez;

2007. november 29., csütörtök

25. tudatában van annak, hogy a szállodatípusok és idegenforgalmi szálláshelyek különböző helyi előírások, kultúrák és érzékeny pontok miatt kialakult sokfélesége következtében, továbbá figyelembe véve a jelenlegi osztályozási tervek igen eltérő szerkezetét, egy uniós szinten egységes minősítési rendszer létrehozása rendkívül nehéz feladat lenne;

26. ugyanakkor úgy véli, hogy az egész EU-ban érvényes, közös és egységes követelményekre épülő iránymutatások figyelembe vehetnék a fogyasztók érdekeit, mindamellett tiszteletben tartva a környezetet és a helyi sajátosságokat;

27. felkéri a Bizottságot, hogy az európai szálloda- és vendéglátó-ipari szervezetekkel – például a HOTREC-kel (az EU tagországok szállodai és vendéglátó szövetségeinek szakmai szervezete//európai szállodák, éttermek és kávézók) és az európai fogyasztóvédelmi szervezetekkel együttműködve dolgozzon ki módszereket a szállodai szolgáltatások biztonságára és minőségére vonatkozó minimális követelmények meghatározására; hangsúlyozza, hogy egy ilyen módszertan keretében bevezethető lenne egy „EC” jelölés a szállodai szolgáltatások terén, amely olyan közös, páneurópai kritériumokat foglalna magában, amelyek garanciát biztosítanak a fogyasztók számára a minimálisan elvárható minőség tekintetében bármilyen tagállamba látogassanak is;

Minőségirányítási rendszerek

28. felhívja az európai vendéglátóipart, hogy folytassa a minőségirányítási rendszerek európai összefoglaló keretével kapcsolatban végzett munkáját, és rendszeresen tájékoztassa a közösségi intézményeket az elért haladásról;

29. az európai előírások továbbfejlesztésére bátorítja az európai vendéglátóipar érdekelt feleit, többek között az információk fogadó fél részére való továbbításának megkönnyítése és a szolgáltatások minőségének javítása céljából; felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szükség esetén támogassák e törekvéseket;

30. felhívja a helyi, regionális és nemzeti hatóságokat – amennyiben részt vesznek a minőségirányítási rendszerekben –, hogy az állami és a magánszektor közötti partnerségek megfelelő keretein belül támogassák az európai vendéglátóipar jelenlegi munkáját, amelyet a minőségirányítási rendszerek európai összefoglaló keretének létrehozása érdekében végez;

31. üdvözli a környezetvédelmi címkék számának növekedését, de úgy véli, hogy a címkék helyi szintű megsokszorozódása megzavarhatja a turistákat, és befolyásolhatja az átláthatóságot, ami miatt szükség van a turisták jobb tájékoztatására, és a nagyobb nemzetközi ismertség érdekében a már használatos címkék megerősítésére;

32. kéri a Bizottságot, hogy a HOTREC-kel – az európai vendéglátó-ipari szövetséggel – együttműködésben támogassa az idegenforgalmi szálláshelyek tekintetében a különböző tagállamokban bevezetett címkézési folyamatokat, valamint a láthatóság javítása érdekében ösztönözzön olyan minőség-mintákat, amelyek máshol már bizonyították hatékonyságukat (például a Qualmark Új-Zélandon);

33. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és az érintett feleket, hogy járuljanak hozzá a gazdasági, társadalmi, területi, környezetvédelmi és kulturális kritériumokon alapuló, fenntartható címkézési folyamat fejlesztéséhez a bevált gyakorlatok bemutatása, átadása, valamint a piacvezetők kezdeményezéseinek ösztönzése révén;

34. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az idegenforgalmi létesítmények, helyszínek és szolgáltatások tekintetében ösztönözzék az ökocímkék használatát;

Fogyasztóvédelem

35. tudatában van annak, hogy mind több turista szervezi utazását (közlekedés, szállás stb.) közvetlenül elektronikus úton, kikerülve a közvetítőket (utazásszervezőket és utazási irodákat), akiknek piaci részesedése így csökken (1997-ben 98%, 2007-ben 60%), de akiknek működése továbbra is jogilag szabályozott például a szervezett utazási formákról szóló, 1990. június 13-i 90/314/EGK tanácsi irányelvben⁽¹⁾; hangsúlyozza, hogy ezt az anomáliát úgy kell orvosolni, hogy a 90/314/EGK irányelvet minden olyan honlapra ki kell terjeszteni, amely egynél több szolgáltatást kínál értékesítésre, mint például a fapados légitársaságok vagy e piac más szereplői által kínált szolgáltatások;

⁽¹⁾ HL L 158., 1990.6.23., 59. o.

2007. november 29., csütörtök

36. üdvözli ezért a 90/314/EGK irányelv felülvizsgálatáról szóló, 2007. július 26-i bizottsági munkadokumentumot, amely a hagyományos utazásszervezőkre és az interneten keresztül dinamikus csomagokat nyújtó szolgáltatókra alkalmazandó különböző szabályozási rendszerekkel kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik;
37. hangsúlyozza az új technológia növekvő szerepét az idegenforgalmi ágazatban, különösen az idegenforgalmi termékek forgalmazása, valamint a kulturális javak és események értékének növelése tekintetében;
38. úgy véli, az informatikai technológiák idegenforgalmi szolgáltatások terén történő alkalmazásának gyors fejlődése fogyasztóvédelmi és személyes adat-védelmi keret bevezetését teszi szükségessé az elektronikus foglalások esetében, amelynek alapjául a Bizottság által végzett előzetes piacfelmérés szolgál; úgy véli, hogy egy ilyen keretnek biztosítania kell az online fogyasztói jogok és a személyes adatok védelmét, valamint a fogyasztók tisztességes, nem félrevezető, naprakész és egyértelmű tájékoztatását; ezért a fogyasztóvédelem érdekében azon honlapok tanúsítását javasolja, amelyek tájékoztatást és elektronikus idegenforgalmi szolgáltatásokat (foglalás és fizetés) biztosítanak;
39. hangsúlyozza, hogy ezen a területen pozitív szerepet töltenek be a szociális idegenforgalom terén tevékenykedő szervezetek, amelyek tevékenységeit ösztönözni és támogatni kell;
40. üdvözli az ingatlanok időben megosztott használati joga, a hosszú távra szóló üdülési termékek, azok továbbértékesítése és cseréje egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2007. június 7-i bizottsági javaslatot (COM(2007)0303), amelynek célja a meglévő szabályozási keret hatályának kiterjesztése a piacon az elmúlt években megjelent, új hosszú távú nyaralási termékekre és bizonyos ügyletekre, mint például az újbóli értékesítésre és a cserére; úgy véli, hogy a javaslat az idegenforgalmi ágazatban fokozni fogja a fogyasztók védelmét, és egyenlő feltételeket teremt, védve az időben megosztott használat becsületlen ágazatát a tisztességtelen versenytől;
41. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy hiányzik a szolgáltatások biztonságára kiterjedő, egyedi jogi aktus, amely kulcsfontosságú az idegenforgalmi ágazat számára, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék e kérdés kezelésének lehetőségét annak érdekében, hogy foglalkozzanak a több parlamenti képviselő által is kifejtett aggályokkal;
42. felhívja a Bizottságot, hogy a turisták tájékoztatása érdekében a tagállamokban alkalmazandó különböző olyan jellegű szabályozásokról, amelyek eltérnek a lakóhelyük szerinti saját országukban alkalmazottaktól, folytasson európai népszerűsítő kampányt a közúti biztonságról, felhívva a figyelmet az új közös szabályozási intézkedésekre;
43. felhívja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse a veszélyelemzés kritikus ellenőrzési pontjaira (HACCP) vonatkozó eljárásokat, és vegye figyelembe a kisvállalkozások igényeit, különös tekintettel a mikrovállalkozásokra;

Egészségturizmus

44. az egészségturizmus előmozdítása érdekében hangsúlyozza az összes rendelkezésre álló közösségi program használatának fontosságát, beleértve a második közösségi egészségügyi cselekvési programot (2008–2013) ⁽¹⁾ is;
45. hangsúlyozza, hogy a biztosítási ágazat vállalkozásainak nagyobb szerepet kell vállalniuk az egészségturizmus támogatásában; ezenfelül hangsúlyozza, hogy a biztosítási ágazat vállalkozásainak támogatást kell nyújtani ahhoz, hogy megoldást találjanak az egészségturizmus finanszírozását szolgáló, határokon átnyúló együttműködésre;
46. figyelembe véve az egészségturizmus visszaesését, úgy véli, hogy egyedi közösségi irányelv elfogadására van szükség, hogy meghatározzák a termálvizes üdülőhelyek elismerését és használatát, és általánosságban az egészségturizmusnak és a termálvizes kúráknak a különböző tagállamok idegenforgalmi létesítményeivel kapcsolatos szerepét – eltekintve az egészségügyi, szociális biztonsági és biztosítási szempontoktól –, egyúttal elegendő pénzügyi forrást is elérhetővé téve annak érdekében, hogy a tagállamok gazdaságának stratégiai szempontból fontos ágazata alkalmas fejlesztési folyamaton mehessen keresztül ezáltal jelentősen növelve az új közvetlen és közvetett foglalkoztatási lehetőségeket;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1350/2007/EK határozata (2007. október 23.) az egészségügyre vonatkozó második közösségi cselekvési program (2008–2013) létrehozásáról (HL L 301., 2007.11.20., 3. o.).

2007. november 29., csütörtök

Akadálymentes turizmus

47. üdvözli azt a kezdeményezést, hogy európai szinten hangolják össze az akadálymentes turizmussal kapcsolatos tájékoztatást, ami lehetővé tenné a csökkent mozgásképességű turisták és családjaik számára, hogy információhoz jussanak az egyes idegenforgalmi célpontok hozzáférhetőségéről; felhívja a tagállamokat, az idegenforgalmi szolgáltatókat, valamint a nemzeti és helyi turisztikai szervezeteket, hogy csatlakozzanak az ilyen kezdeményezésekhez és/vagy támogassák azokat;

48. felhívja ugyanakkor a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – figyelembe véve az európai turisták által európai idegenforgalmi célpontokon elkövetett erőszakos cselekményeket – mérlegeljék az európai turisták jogairól és kötelezettségeiről szóló charta, továbbá az idegenforgalmi vállalkozásokra vonatkozó európai magatartási kódex elkészítésének megvalósíthatóságát;

49. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezzék egy „akadálymentesítve” („Access for all”) EK-címke bevezetését, amely a csökkent mozgásképességű turisták számára garantálná az alapvető hozzáférés biztosítását, és amely a szolgáltatások széles skálájára, például szálláshelyekre, éttermekre, pihenőhelyekre és természetvédelmi területekre, koncerttermekre, műemlékekre, múzeumokra stb. lenne alkalmazható;

50. hangsúlyozza továbbá, hogy szükség van az európai kulturális örökség védelmére, megőrzésére és helyreállítására; arra szólít fel, hogy kezeljék szigorúbban az ilyen területeket, illetve az azok látogatására vonatkozó feltételeket, és tegyenek nagyobb erőfeszítéseket a fogyasztókkal élők hozzáféréseinek javítása érdekében, akik manapság egyre nagyobb számban utaznak szabadidős céllal;

51. kéri a Bizottságot, hogy készítsen közleményt a fenti „akadálymentesítve” EK-címke létrehozására irányuló cselekvési tervről, amely a már elvégzett munkára, valamint a nemzeti és helyi szintű tapasztalatokra és bevált gyakorlatokra épülne, és számba venné a közlekedés területén uniós szinten elért eredményeket;

52. megállapítja, hogy az idegenforgalmi célpontok akadálymentesítése olyan kérdés, amely összefüggésben áll a nyújtott vagy rendelkezésre álló közlekedési szolgáltatásokkal; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az új európai idegenforgalmi politika, valamint az európai közlekedéspolitika fejlesztése érdekében vegye kellően figyelembe az egyedi természeti vagy földrajzi jellemzőkkel bíró régiókat a hozzáférhetőség tekintetében érő hátrányt, mint például a legkülső régiók, a szigeti és hegyi régiók, valamint a ritkán lakott legészakibb régiók;

Társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi szempontból fenntartható idegenforgalom

53. rámutat, hogy új idegenforgalmi politikára van szükség ahhoz, hogy az európai idegenforgalom gazdasági, társadalmi, területi, környezetvédelmi és kulturális szempontból fenntarthatóvá váljon; ennek megfelelően jóváhagyja a Bizottság által az európai idegenforgalom gazdasági és társadalmi fenntarthatóságának előmozdítása érdekében megtenni kívánt egyedi lépéseket; továbbá üdvözli, hogy a Bizottság elindította az európai idegenforgalomra vonatkozó fenntartható és versenyképes európai idegenforgalom menetrendje kidolgozására irányuló kezdeményezést;

54. üdvözli, hogy a Bizottság az idegenforgalom fenntarthatóságának előmozdítására szólít fel, és hangsúlyozza, hogy a társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi fenntarthatóság mindenfajta idegenforgalmi tevékenység fejlesztésének és fenntartásának alapvető előfeltétele;

55. ragaszkodik ahhoz, hogy az idegenforgalmi ágazatban szükség van a fenntarthatóbb és társadalmi szempontból felelős gyakorlatok támogatására és ösztönzésére, illetve azok hatékonyságának értékelésére, hogy az ágazat a megújult lisszaboni stratégiában nagyobb jelentőségre tegyen szert;

56. hangsúlyozza, hogy a fenntartható módon kialakított turizmusnak (különösen a hátrányos helyzetű régiókban) hosszú távú jövedelemforrást kell biztosítania a helyi gazdasági élet számára, segítenie kell a jogosultságokkal járó állandó foglalkoztatás előmozdítását, valamint támogatnia kell az egyéb gazdasági tevékenységeket (a termelési vagy forgalmazási lánc megelőző vagy következő fázisában), ugyanakkor meg kell óvnia és ápolnia kell a kulturális, történelmi, tájképi és környezeti örökséget;

2007. november 29., csütörtök

57. üdvözlí a Bizottság kezdeményezését, amely az idegenforgalmi politika alapjául a fenntartható és versenyképes európai idegenforgalom menetrendjét javasolja; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa útmutatást a tagállamok számára, lehetővé téve az idegenforgalom nemzeti, regionális és helyi szintű fejlesztése terén zajló politikai koordináció tökéletesítését, valamint az idegenforgalmi tevékenységek fenntarthatóságának fokozását;

58. hangsúlyozza, hogy a környezetet érő fenyegetések – különösen a szén-dioxid-kibocsátás – szükségessé teszik, hogy az idegenforgalmi ágazat a környezetvédelmi politika kidolgozásakor részt vegyen a turisták környezettudatossággal kapcsolatos oktatásában;

59. úgy véli, hogy az idegenforgalom részben felelős a környezetet érő károkért, ami az utazások növekvő számával áll összefüggésben, hangsúlyozza, hogy az idegenforgalom területén a képviselőknek részt kellene venniük a környezetvédelemre vonatkozó kérdésekkel foglalkozó tevékenységekben és azok tervezésében;

60. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a szomszédos országokkal (kelet-európai és a mediterrán régió, valamint az európai szomszédságpolitika körébe tartozó egyéb országok) partnerországjaival az idegenforgalom területén, valamint továbbra is támogassa az alacsony és közepes jövedelmű fejlődő országokat az EU közvetlen külföldi beruházásai és közös idegenforgalmi vállalkozások révén, a fenntartható idegenforgalmi fejlesztési stratégiával összhangban;

Utazások

61. úgy véli, hogy uniós szinten jelentős mennyiségű szabály van érvényben az utasok jogai tekintetében a légi közlekedés területén, amelyek növelik a hozzáférhetőséget és tisztességes ellentételezést kínálnak késés vagy járatzórás, de akár baleset esetén is;

62. hangsúlyozza, hogy jelenleg lényeges kiegészítő rendelkezések meghozataláért küzd, hogy egy uniós szinten egységes rendszer biztosítása érdekében e jogokat a vasúti és vízi közlekedés területén is megerősítsék;

63. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az utasok tájékoztatását és kiváltképp az utasjogok megfelelő érvényesítését különösen a légi közlekedésben, valamint biztosítsák, hogy a tagállamok könnyen hozzáférhető választottbírószági mechanizmusokkal rendelkezzenek olyan esetekre, amikor a vétkes szolgáltató nem fizet kártérítést;

64. kéri a Bizottságot, hogy fontolja meg, mi lenne az a megfelelő megközelítés, amelynek révén az EU védelmet tudna kínálni az olyan utasoknak, akik külföldön ragadnak, mert csőd vagy szándékos visszaélés miatt a charterjárat üzemeltetője, a közvetítők vagy menetrend szerinti fuvarozók a szolgáltatást megtagadják; javasolja, hogy az ilyen üzemeltetők számára hozzanak létre az egész EU-ra kiterjedő feketelistát, a Bizottság által közlekedési és/vagy idegenforgalmi szolgáltatókkal és fogyasztóvédelmi szervezetekkel folytatott konzultációt követően egyértelműen meghatározott kritériumok alapján;

Az európai idegenforgalmi célpontok népszerűsítése

65. üdvözlí, hogy bizottsági finanszírozás segítségével létrejött az európai idegenforgalmi célpontok portálja; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa Európa, mint idegenforgalmi célpont vagy vonzó idegenforgalmi célpontok gyűjteménye népszerűsítésének segítségét, például egy „Európa” címke bevezetésével és népszerűsítésével, valamint az európai idegenforgalmi célpontokkal kapcsolatos információk összegyűjtését szolgáló mechanizmusok és csatornák szervezésével, ezt követően pedig ezen információknak az idegenforgalmi ágazatban Európán kívül dolgozók számára történő eljuttatásával;

66. üdvözlí az évenként elnyerhető „Kiváló európai célállomás” cím bevezetését – amint azt a fent említett állásfoglalásában is javasolta; e kezdeményezéseket értékesnek tartja, mivel még inkább láthatóvá teszik az európai idegenforgalmi célpontok sokszínűségét és gazdagságát; hangsúlyozza, hogy az EU-nak lehetőség szerint népszerűsítene kell a kevésbé ismert és különösen az új tagállamok területén található úti célokat;

2007. november 29., csütörtök

67. figyelembe véve, hogy a népszerű európai idegenforgalmi célpontokon szükség van az idegenforgalom minőségének védelmére, támogatja, hogy ezt a kezdeményezést az EU valamennyi idegenforgalmi régiójában a felelős és fenntartható idegenforgalom fejlesztésére használják;
68. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az európai idegenforgalmi ágazat számára létfontosságú, határokon átnyúló infrastruktúra – beleértve a szabadidős (belvízi) hajóutakat – javítására;
69. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa erélyesebben Európa közlekedési és ipari örökségét;
70. ezért ösztönzi az európai kulturális örökség bővítésére törekvő kezdeményezéseket, például az Európa Tanács kulturális útvonalait, és sürgeti, hogy növeljék ezek elismertségét; ennek érdekében azt javasolja, hogy nyújtsanak támogatást az EU-s helyszínek és emlékművek európai dimenziójának hangsúlyozását szolgáló „európai örökség” címke létrehozásához;
71. hangsúlyozza a hagyományos kultúra – különösen a veszélyeztetett népművészet, kézművesség, szakmák és ismeretek – védelmének fontosságát, amelyek nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy a nemzeti identitást, illetve a turisták számára a vidéki területek vonzó jellegét megőrizzék;
72. kéri a Bizottságot, hogy népszerűsítse az európai célpontokat azokban az országokban, melyek főidénye egybeesik az európai elő- vagy utószezonnal, és fontolja meg megállapodások, pl. egyetértési memorandumok jóváhagyásának lehetőségét a szóban forgó harmadik országokkal az idegenforgalom idények közötti egyenletes eloszlásának elősegítése érdekében;
73. felhívja a Bizottságot, hogy az európai UNESCO világörökségi helyszíneknek, mint az európai kultúra tanúinak népszerűsítésével emelje ki az európai idegenforgalom kulturális dimenzióját;
74. sürgeti a Bizottságot, hogy az idegenforgalomban a „szelíd mobilitás” példajaként és Európa újbóli egyesülésének szimbólumaként népszerűsítse a korábbi vasfüggöny mentén haladó, határokon átnyúló kerékpáros emlékutatót;

Idegenforgalmi fejlesztés

75. sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat, a régiókat, a helyi hatóságokat és az idegenforgalmi ágazatot, hogy az európai idegenforgalom fejlesztése érdekében hangolják össze az idegenforgalomra közvetlen vagy közvetett hatással bíró politikákat, egymás között folytassanak szorosabb együttműködést, és használják ki nagyobb mértékben a 2007 és 2013 közötti időszakban rendelkezésre álló európai pénzügyi eszközöket az európai idegenforgalom fejlesztésének céljából az idegenforgalmi ágazat és az idegenforgalmi célpontok versenyképességére, az idegenforgalmi vállalkozások, szolgáltatások és létesítmények fejlesztésére, a munkahelyteremtésre, a mobilitásra, az idegenforgalmi ágazatban a szakképzésre, valamint a gazdasági diverzifikációra és Európa régióinak – különösen a hátrányos helyzetű régiók – fejlődésére összpontosítva;
76. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen jelentést egyéb közösségi politikai fellépéseknek és javaslatoknak az idegenforgalmi ágazatra gyakorolt valószínű hatásáról azért, hogy holisztikus és integrált megközelítést lehessen alkalmazni az ágazatra, az európai idegenforgalmi politika töredezettségének elkerülése érdekében;
77. felhív valamennyi érdekelt felet a csatlakozásra váró országokban található idegenforgalmi célpontok népszerűsítésére, de ragaszkodik ahhoz, hogy az idegenforgalommal kapcsolatos mindenfajta uniós támogatást kössenek az idegenforgalmi szolgáltatások jó minőségű normáinak előmozdításához;
78. tisztában van azzal, hogy az autóbuszos utazások előnyösek az alacsonyabb jövedelmű turisták számára, valamint a regionális reptérrel vagy vasúttal nem rendelkező régiók idegenforgalmának fejlesztéséhez; felhívja a figyelmet a kis- és közepes méretű autóbusz-társaságok különleges helyzetére a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ fényében, különösen a körutakkal kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon ezzel a konkrét kérdéssel, mérlegelve annak lehetőségét, hogy a pihenőidőket a (12 napot meg nem haladó) körutak utánra halasszák;

(¹) HL L 102., 2006.4.11., 1. o.

2007. november 29., csütörtök

79. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozásokat nagyobb mértékben be kell vonni az idegenforgalommal kapcsolatos vállalkozásokba, és lehetőségeket kell találni a pénzügyi támogatás elnyerését szolgáló eljárások egyszerűsítésére; hangsúlyozza továbbá, hogy az EU által finanszírozott képzési, illetve a helyes gyakorlatok átvételét szolgáló kurzusokat be kell vezetni a régiók körében, különösen az új tagállamokban;

80. azt javasolja, hogy a Bizottság tanulmányozza az Erasmus-, Leonardo- vagy Comenius-ösztöndíjban részesülő vagy az EU-ban önkéntes polgári szolgálatot teljesítő európai fiataloknak szóló „ifjúsági közlekedési igazolvány” lehetőségét, hogy megkönnyítse számukra az utazást és a fogadó ország megismerését;

81. hangsúlyozza, hogy – mivel a Leonardo da Vinci program számos országban egyedülálló az idegenforgalmi ágazatban – ezeket a lehetőségeket fejleszteni és ösztönözni kell; hangsúlyozza, hogy ez az oktatási program jelentős javulásához vezetne; kiemeli, hogy a program végrehajtásán túl, a kapott eredményekkel kapcsolatban kutatást kell végezni;

Egyéb

82. az EU demográfiai szerkezete közelgő változásának léptékét tekintve véve ismét felhívja a figyelmet, hogy szükség van a nyugdíjasokat célzó európai idegenforgalmi program szezonon kívüli végrehajtására, amely javítaná az idősebbek életminőségét az EU-ban, munkahelyeket teremtene, továbbá az európai gazdaságban nagyobb keresletet és növekedést eredményezne; úgy hiszi, ez lehetne az Ulysses-program;

83. jóváhagyja a Bizottság terveit a tudásszerzést előmozdító szereplők – mint például az egyetemek, kutatóintézetek, az idegenforgalom területén működő állami és magántulajdonú megfigyelőállomások – együttműködésének megkönnyítésére, valamint az európai mobilitás elősegítésére vonatkozóan, transznacionális képzések, kihelyezési és csereprojektek támogatása, továbbá képzési módszerek, anyagok és tartalmak kifejlesztése révén;

84. felhívja a Bizottságot, hogy kérje az európai nyaralások időpontok szerinti, illetve regionális alapú felosztásának elképzelésével kapcsolatos, átfogó hatásvizsgálat elvégzését;

85. hangsúlyozza, hogy közösségi támogatást kell nyújtani azoknak a tagállamoknak, amelyek idegenforgalma természeti katasztrófák miatt károsodást szenvedett;

86. hangsúlyozza a többnyelvűség jelentőségét az idegenforgalmi politika számára, és javasolja, hogy a látogatható helyszíneken a lehető legtöbb tagállam nyelvén nyújtsanak tájékoztatást;

*

* *

87. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0576

A kereskedelem és a klímaváltozás

Az Európai Parlament 2007. november 29-i állásfoglalása a kereskedelemről és a klímaváltozásról (2007/2003(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Éghajlat-változási Kormányközi Testület három munkacsoportjának 2007-ben közzétett jelentéseire: „A fizikai tudományos alap”, „Hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség”, valamint „Az éghajlatváltozás enyhítése”,